

**DOCUMENTE PRIVITOARE LA COMUNITATEA ARMEANĂ DIN IAȘI
AFLATE ÎN PATRIMONIUL MUZEULUI DE ISTORIE A MOLDOVEI
(SEC. XVII-XIX).
(partea a II-a)¹**

Nr. inv. 10 300

1816 mai 12, Iași – Hagi Agop Boca Rușciclu dă zăpis la mâna epitropilor bisericii armenești din Iași, în care arată că a cumpărat la sultanmezat, o casă a lui Gaspar Avedicov, situată „din dosul Podului Vechi, spre Cizmărie”. Casa se afla pe locul bisericii armenești și era ținută cu bezmen. Noul proprietar mai cumpără un loc pe care urma să îl alipească celui dintâi, urmând a plăti un bezmen de 40 lei pe an. Scrie un preot armenesc după spusele lui Hagi Agop.

Original, difolio (23,6 x 34 cm), hârtie filigran. Pe a doua pagină patru semnături armenesti.

Nr. inv. 10 301

1814 aprilie 23 – Ioanes Grigorov țaringrădean, baș-ceauș, dă zăpis la mâna epitropilor bisericii armenești din Iași, că a luat de la biserică un loc aflat pe Podul Vechi, „în fața Ulișii Lungi”, lângă crâșma bisericii. Plătește un bezmen de 80 lei. Scrie un preot armean cu zisa lui Ioanes bașceauș.

Original difolio (23 x 37 cm), hârtie filigran, cerneală neagră. Cinci semnături ale martorilor. Pe a patra pagină o însemnare „Locul lui Coste Țigara pentru o casă cu pivniță de piatră din Ulița Cizmăriei”.

Nr. inv. 10 302

1766 noiembrie 22, Iași – Coste Țigara negustor, împreună cu soția sa Parascheva, fac zăpis la mâna jupânului Necula Alungunori pentru o pivniță de piatră din târgul Iași, în Târgul de Jos, la Ulița Armenească, cu locul cât ține casa și cu casa pe pivniță. Locul îl avea de la socrul său, tatăl Paraschevei, numit Sturza. Acesta din urmă îl cumpărase de la armeanul Simion Crâmlău, vechilul Varticăi armeanca, fata Meleinicăi, cu o mărturie hotarnică de la Ștefan Popescu și Tudori, vornici de poartă. Vânzarea s-a făcut cu 2500 lei, în care intrau și 11 buți cu vin.

Original, difolio (20 x 28,5 cm) hârtie filigran, cerneală neagră. Semnături ale martorilor. Însemnare pe a patra pagină: „Locul lui Coste Țigara pentru casa cu pivniță de piatră din Ulița Cizmăriei”.

Nr. inv. 10 303

1793 mai 9, Iași – Ilinca, soția lui Iordachi casap, dă zăpis la mâna lui Tănase casap, staroste, pentru o dugheană din Căsăpie, „ci esti făcută a dughenii numai lemnul, iar locul este cu bezmăn a bisericii armenști,

¹ Prima parte a acestei serii de rezumate a fost publicată în IN, VIII-IX, 2002-2003, p. 254-278.

dreaptă bani o sută cincizăci lei bani gata”. Se iscălesc: Ilinca, soția lui Iordachi; vânzătorul Iordachi, ginerele Ilincăi. Martori: Gheorghe căpitan din Horlei, Andrei băcan, Cășian simițar. Scrie Toma care este și martor.

Original, difolio (21,2 x 31cm) cerneală neagră, hârtie filigran. Două amprente digitale.

Nr. inv. 10 304

Nedatat – Document în limba armeană.

Original, difolio (23,8 x 35 cm), hârtie filigran, cerneală neagră.

Nr. inv. 10 305

1805 ianuarie 2 – Document care atestă restituirea locului cu pivniță de pe Podul Vechi din Iași, bisericii armenești din Iași.

Original, difolio (21,8 x 15 cm), hârtie filigran, cerneală neagră.

Nr. inv. 10 306

1839 noembrie 14 – Gheorghe Hriste dă jupânului Hordilă Ovanes, episcopul bisericii armenești din Iași, un loc cu pivniță pe Podul Vechi.

Original, difolio (19,5 x 14,5 cm), hârtie filigran. Semnătura lui Gheorghe Hriste

Nr. inv. 10 307

1726 (7235) mai 6 – Ștefania și cumnatul său Matie, feciorul lui Apostol, dau zapis pentru niște case cu loc, din Iași, care se găsesc în Cizmărie. Cei doi se mai prezentaseră în fața divanului domnesc în mai multe rânduri. La o cercetare amănunțită se află că „Matii cu sămînția” nu au „nici o pricină cu casăle și cu locurile” pentru că Matei a fost feciorul dintr-o altă căsătorie, iar „casăle și cu locurile le-au cumpărat Ionașco Șiipul tatăl lui Ilie pre banii Guluții, femeii lui Ionașco cea din (în)tăi. Iară trii părți de casă ce-au fost să facă Ilie s-au dovidit că au plătit cu banii Ilie lui Mătira, precum au mărturisit și Anița mușii lui Matii deci și noi am dat rămas”.

Original, difolio (21,5 x 30, 7cm), hârtie filigran. Semnături indescifrabile.

Nr. inv. 10 308

1815 aprilie 23, Iași – Hagiacop Bomchi Rușciuiu dă zapis la mâna episcopilor bisericii armenești că a cumpărat la mezat o casă cu loc, care se află „din dosul Podului Vechi, spre Cizmărie”, pe locul bisericii armenești din Iași. Casa este a lui Gașpar Avedic. Hotarele locului erau: „14 stânjani și 2 palme spre amiazăzi, un stângen și 6 palme spre răsărit, 11 stânjani și 3 palme tot spre miazănoapte și 5 stânjani (și) 3 palme, 2 spre apus în fundu locului carili giur împregiur să fie 30 stânjani”. Pe fiecare avea să plătească bezmenul de 20 de lei „bani peșin” la începutul fiecărui an. Hagiacop dorește să repare casa după placul său, dar să nu facă „boltitură” de piatră. Scrie preotul armean, cu zisa lui Hagi Agop.

Original, difolio (16 x 22,5 cm), hârtie filigran.

Nr. inv. 10 309

1765 iunie 11, Iași – Carte de judecată din vremea lui Grigorie Alexandru Ghica. Se judecă Carabet, feciorul lui Hagi Lohan, armean din Iași și Iordachi, feciorul lui Ioniță Cațichi, pentru o casă aflată pe Podul Vechi. Carabet a cumpărat aceste case de la Sandu Cațichi și femeia lui, Maria, în anul 1761. Sandu a fost unchiul lui Iordachi. Iordachi Cațichi contestă că acele case au fost vândute de unchiul său, „ci i-ar fi dat-o cu chirie, pentru niște bani ce i-ar fi fost dator”. S-a constatat că vânzarea fusese corectă și că Iordachi „umblă rău”, iar casa rămâne în stăpânirea lui Carabet.

Original, difolio (25 x 36 cm), hârtie filigran, cerneală neagră; 6 semnături indescifrabile.

Nr. inv. 10 310

1755 (7264) noiembrie 22, Iași – Ghiorghie, feciorul lui Postolachi, țigan din Iași, face zăpis la mâna cumnatului său Gligoraș Moarte cobzarul și a soției sale, Maria care îi este vară primară după mamă, pentru un loc de casă a lui Necula țigan, socrul lui Gheorghie, fratele lui Postolachi. Maria este fata cea mică a lui Necula. Locul are zăpis de cumpărătură de la Smirna armeanca, șetrăroaie.

Original, difolio (19 x 31,5 cm), hârtie, cerneală neagră. Iscălesc vornicii de poartă și „oamenii de carte”, din porunca lui Radu Racoviță mare logofăt. Se iscălește Gheorghie, feciorul lui Postolachi. Pe a patra pagină o însemnare: „Hârtie dată de Gheorghe potcovar”. Amprente digitale.

Nr. inv. 10 311

1805 martie 29 – Document cuprinzând date privitoare la venitul moșiei Scorțești, ținutul Lăpușnei.

Original, difolio (22 x 15,6 cm), hârtie. Semnătură indescifrabilă.

Nr. inv. 10 312

1739 (7247) mai 10 – Zăpis dat de Crăciun, nepotul lui Horoș, din Iași, împreună cu soția sa Măricuța lui Hagi Parfene, pentru un loc de dugheană pe care îl avea danie de la moșul său. Locul este în Băibărăcârie, alături de o proprietate a bisericii armenești, lângă dugheana preotului „cel bătrân”. Scrie Ștefan Pojau.

Original, difolio (21,5 x 31,6 cm), hârtie filigran, cerneală neagră; 6 amprente digitale. Semnături: Crăciun, nepotul lui Horoș; Măricuța soția lui Crăciun. Martori: Ivan starose: Neculai Mindirigiu, vâtaf de șătrari; Simion Cerchez, preot armean. Semnături armenești. Însemnare pe cea de-a patra pagină: „Locul din Băibărăcârie”.

Nr. inv. 10 313

1723 (7232) iulie – Paraschiva dă zăpis fiului său căruia îi vinde o casă bună, cu patru lei și jumătate. Vânzarea se face de bună voie și neamurile nu se pot amesteca. Semnează ca martori: Paraschiva, Bogdan Soronarul, Maftai Soronăs, Iona mătușa lui Vasile. Scrie Tudosca care este și martor.

Original, difolio (16,5 x 22,7 cm) hârtie filigran, cerneală neagră.

Nr. inv. 10 314

1807 februarie 6 – Învoială pentru cumpărarea locului cu pivniță și dugheană de pe Podul Vechi. Locul se cumpără cu 11 100 lei.

Original, difolio (19 x 24 cm), hârtie filigran. Însemnare în limbile armeană și română.

Nr. inv. 10 315

1777 august 12 – Mărturie hotarnică dată din porunca lui Grigorie Alexandru Ghica de a se merge la Podul Vechi, în Căsăpie, la „o casă cu loc cu tot și cu pivniță de piatră, supt casa ce iaste între locul casăi lui Andrii, popa armenesc și între locul Tomii armean, fratele Cârstii, care fața locului se hotărăște cu Podul Vechiu și fundul locului să hotărăște cu un loc al besăricii armenesti”. S-au măsurat „stânjeni de opt palme pe podul întâiu am măsurat dintr-una o piatră ce s-au pus la Podul Vechiu la fața locului și alături cu locu lui Andrii, popa armenescu, spre miazănoapte, până în fundul locului și până în locul bisericii armenesti, am aflat 20 stânjeni și o palmă lungul locului și s-au pus 2 pietre hotară chiotore și dintr-aceste 2 pietre, măsurând fundul locului, alături cu locul bisericii armenesti, 5 stânjeni pietre hotară chiotore”. Martori: „mahalagii”: Toma armean, Grigori diacon, nepot lui Toma și a Cârstii, Sava armean, fratele lui Toma și al lui Crăste, Vartan staroste, Avacu, Cărăcaș Mardoros staroste.

Original, difolio (21,5 x 31cm), hârtie filigran, cerneală neagră. Trei semnături indescifrabile. Pe cea a patra pagină există și desenul unei palme domnești. Însemnare pe a patra pagină: „Mărturie hotarnică pentru un loc a lui Cărste armeanul feciorul lui Toader armeanul”. Există precizarea că se lasă un spațiu pentru „pecetea Porții Domnești cea veche”. Semnătura lui Ion Iorgu vornic de poartă. Altă însemnare „Se întărește zapisul la 1796 mai 25”.

Nr. inv. 10 316

1824 septembrie 6 – Logofeția cea mare înștiințează pe cinstiții vornici ai politiei de o ceartă între mănăstirea Bărboi și mănăstirea armenescă pentru împresurarea unor locuri. Este numit vornicul de poartă Costandin Timircan care să cerceteze la fața locului pricina.

Original, difolio (22 x 38 cm), hârtie filigran, cerneală neagră. Însemnări în limba armeană și în limba română.

Nr. inv. 10 317

1824 iulie 9-28 – Plângere către domnitor pentru un loc al bisericii armenesti de pe Ulița Podului Vechi, pe care se construiseră binale. În timpul „focului cel mare”, când „au ars târgul n-au scăpat și acele binale de a nu să prefacă în cenușă precum și bisăricile amândouă”. După foc s-au tocmii meșteri, s-au cumpărat materiale și s-a hotărât începerea reconstruirii lor. După o vreme, locul a fost revendicat de egumenul mănăstirii Bărboiului. Sunt trimiși vornici de poartă să cerceteze și să măsoare locul.

Original, difolio (24 x 36 cm), hârtie.

Nr. inv. 10 318

1762 august 15 – Hotarnică dată din porunca lui Grigorii Ioan voievod, pentru Carabet armean, feciorul lui Hagi Lohan. A fost trimis să facă dreptate Ion Bogdan vel logofăt, pentru „niște locuri de casă și de dugheni de pe Ulița Podului Vechi, din Iași. Un loc a fost cumpărat de Hagi Lohan de la Cârstea armean, feciorul lui Petre, iar ei îl aveau moștenire de la părinții lor. Hotarnica este descrisă astfel: „cu stânjăn de opt palmi am prinsu a măsura acesti locuri de cas<ă>, întăeș dat<ă> fruntea locului despre Ulița Podului Vechiu, din piatra ce esti lângă dughenile lui Vasăli Tănas(ă) biv vel jit(nicer), ci le-au cumpărat și el de la Hagi Manea armean, și drept la deal, alătura cu margine Podului Vechiu, locul casăi ce l-au cumpărat mai pe urmă Hagi Lohan, tatăl lui Carabet de la Asapul Harepul și de la Cazaru, armeni cari și acelora le-au fost de cumpărătură de la Cărăcașu arman și de la frate-său Hagi Hăzbeiu și s-au aflat acel locu de cas<ă> unsprezeci stânjăni și șes<ă> palmi și s-au pus piatră hotar și de acolo drept la deal tot alătura cu margine Podului Vechiu locul ceiealantii cas<e> ce au fost cumpărat de la Cârste, ficior Petrii armanul și păn<ă> în locul mănăstirii Bărboiului s-au aflat și acel locu; cinci stânjeni și trei palmi cari faci peste tot fruntea locurilor acelor doă cas<e> șeptezeci stânjini și o palmă și unde au împlinit măsura stânjenior s-au pus piatră hotar”. Măsurarea continuă.

Original, difolio (22 x 34 cm), hârtie filigran, cerneală neagră; pecetea Porții Gospod în tuș negru. Semnături: Meleghi, vornic de poartă și Alexandru Hadâmbul, vornic de poartă. Scrie și semnează diacul Divanului. Pe a patra pagină o însemnare în limba armeană și o alta în limba română: „Hotarnica vornicilor de Poartă Ioan Meleghi, Tănasă Meleghi și Lupu Hadâmbul și Antohi Luță diac de Divan din anul 1762”.

Nr. inv. 10 319

1814 decembrie 2 – Stolnicul Dumitrache Codreanu face cerere către domnie, ca să poată vinde la mezat o cârciumă cu pivniță de piatră și o cafenea, care sunt ale sale. Proprietățile se află în Iași la Ulița Armenească. Vornicul de poartă Vasile Bucur cercetează ca nu cumva locul să aibă vreo pricină cu megieșii. Cercetarea arată că, potrivit unui zapis datat 1 august 1777, întărit de vodă, binalele sunt moștenite de stolnic de la părinții săi. Se măsoară locul în sânjeni și sunt precizate hotarele locului. Sumele oferite la mezat au fost între 7000 și 17 500 lei. Divanul hotărăște că vânzarea se face către Hariton armeanul, care licitase suma de șaptesprezece mii cinci sute lei. Întăresc cumpărarea cinci martori (trei logofeți și doi vornici) care și iscălesc.

Original, difolio (16 x 40 cm), hârtie filigran, cerneală neagră. Semnături indescifrabile.

Nr. inv. 10 320

1796 mai 24 – Hotarnica și planul unui loc al Mănăstirii Golia, ce se fac în urma cercetării poruncită de veliții boieri.

Original, difolio (19,5 x 28, 5 cm), hârtie filigran. Iscălitură indescifrabilă.

Nr. inv. 10 321

1781 februarie 19 – Copie în limba germană din 19 februarie 1781, după un document din anul 1671 (7179), februarie 31.

Original, unifolio (23 x 37 cm), hârtie filigran.

Nr. inv. 10 322

1722 aprilie 1 – Horopsima nevasta lui Hagi Hriste și nevasta starostelui Luca, pe care o cheamă tot Horopsima, dau zăpis la mâna episcopului Hagi Marcar pentru o dugheană din Băibărăcârie, în care locuiau cu învoirea bisericii, ca să mai poată rămâne până la încheierea anului. Urmău să plece „fără pricină”. Martori: Poma, Avac, Garabet sâin Laid, Avac. Scrie Bedros care este și martor.

Original, difolio (17,3 x 23,7cm), cerneală neagră, hârtie filigran. Șapte semnături între care: Horopsima, Horopsima Hagioaia. Pe a patra pagină o însemnare în limba armeană.

Nr. inv. 10 323

1812 august 30 – Marița Cerchezoaie a lăsat ca danie bisericii armenesti din Iași cu hramul Fecioara Maria o casă cu loc pe care o avea în mahalaua Bărboiului. Biserica se obliga, în schimb, să-i dea pe timpul vieții 10 lei pe lună pentru a se putea întreține iar după moarte să se ocupe de „obiceiurile cele creștinești, cuvenite”. Casa a fost însă revendicată și de o vară a sa, Machița, fiica lui Hagi Mane, armeană din Iași. La judecata care a urmat Machița a fost reprezentată de ginerele său. Acesta a ajuns la o înțelegere cu reprezentanții bisericii armenesti și au hotărât de comun acord restituirea de către biserică a locului și casei moștenitoare de drept, Machiței, iar aceasta restituia bisericii suma de 1770 lei, bani cheltuiți de biserică cu întreținerea și înmormântarea Cechezoaiei.

Copie, difolio (24 x 35 cm), hârtie, cerneală neagră. Pe a patra pagină o însemnare târzie: „Hârtie adeveritoare în copie”.

Nr. inv. 10 324

1819 iunie 10 – Ilinca, soția lui Vasile potcovarul, împreună cu fiica sa Ruxandra, dau zăpis la mâna lui Ariton episcopul bisericii armenesti din Iași, pentru o căsuță veche în oraș, pe locul bisericii armenesti, în mahalaua Bărboiului, „care din zi în zi se risipește”. Pentru a nu rămâne păgubită, o dă spre folosul bisericii în schimbul a 250 lei.

Original, difolio (24 x 35,5 cm), hârtie filigran. Patru amprente digitale: Ilinca, soția lui Vasile, Ruxandra fiica sa, Ioan ginerele Iincăi și martorul Gligoraș.

Nr. inv. 10 325

1799 octombrie 8 – Hrisov de la Constandin Alexandru voievod, către Episcopia Romanului, prin care se hotăra venitul cu care urmau a fi plătiți târgoveții.

Original, difolio (21,3 x 31 cm), hârtie filigran.

Nr. inv. 10 326

1833 – Copie din anul 1833 a unui document din iulie 1778, de la Grigorie Ioan Calimah voievod, precum că a miluit pe toți armenii din Suceava cu locurile episcopiei armenesti „de pe hotarul metocului de la Suceava”, pe baza unor cărți domnești de la Duca vodă și Antonie Ruset voievod.

Original, difolio (21,8 x 31 cm), hartie filigran.

Nr. inv. 10 327

1799 martie 15 – Matei Milu biv vel spătar adeverește cu zapis că are în Iași, la Ulița Podului Vechi, lângă „meserniță, doâ dughene de piatră și hrube”. Nefiindu-i de trebuință dughenile, sunt scoase la mezat de către proprietar. Sunt cumpărate de negustorul Garabet Ladi cu suma de 6240 lei. Divanul confirmă vânzarea.

Original, difolio (24 x 38,5 cm), hârtie filigran. Cinci semnături indescifrabile.

Nr. inv. 10 328

1807 iunie 18 – Zapis de vânzare-cumpărare. Zoîța și soțul ei, vameșul Ioniță ciohodar, vând lui Ariton, fiul lui Ivanist armeanul, o casă pe care o au în Iași, pe Ulița Podului Vechi, lângă biserica armeană cu hramul Sf. Grigorie”, așa cum arată zapisul lor de cumpărătură.

Original, difolio (23,7 x 35 cm), hârtie filigran, cerneală neagră, amprenta digitală, semnăturile vornicilor de poartă.

Nr. inv. 10 329

1823 iunie 7 – Mărturie hotarnică din timpul domniei lui Ioniță Sandu Sturza pentru patru dughene cu locul lor, aflate în Iași, pe Ulița Podului Vechi, ce se hotărniceste spre miazăzi cu un loc al bisericii armenesti. Locul era al clironomului Ariton Ovanes.

Original, difolio (22,5 x 35 cm), hârtie filigran, cerneală neagră, pecetea Porții Gospod în tuș negru. Pe a patra pagină există o însemnare în limba română: „Hotarnica locului de la Podul Vechi a clironomului răposat Ariton Ovanes armean”.

Nr. inv. 10 330

1756 ianuarie 14 – Mărturie hotarnică. Ion Matei Ghica voievod rânduiește pe Radu Racoviță vel logofăt să aleagă și să hotărnicescă un loc de casă cu pivniță de piatră și o dugheană cu pivniță, ce sunt proprietatea lui Vasile Tănase fost vistiernic, care se află în Iași, pe Ulița Podului Vechi, „pi din vale de Uliță, între locurile lui Hagi Lohan armeanul”. Locul a fost cumpărat de la Anița, femeia lui Hagi Mane armeanul și de la feciorul lor, Sandu.

Original, difolio (21,5 x 33 cm), hârtie filigran, cerneală neagră.

Nr. inv. 10 331

1833 martie 29 – Înștiințare către episcopii bisericii armenesti din Iași de a se prezenta la Sfatul Administrativ, la 10 dimineață cu documentele care să dovedească faptul că biserica este proprietară a unor locuri în Iași. Sediul Sfatului Administrativ era casa vistiernicului Mihalache Sturza. Înștiințarea este direcționată către „d-lui Ilie Popovici episcopul Agiei, aflat cu locuința la sinagoga bisericii armenesti de aici din Iași”.

Original, unifolio (23,5 x 35 cm), hârtie filigran.

Nr. inv. 10 332

1833 – Document în limba armeană.

Original, difolio (21 x 30,3 cm) hârtie filigran.

Nr. inv. 10 333**1854** – Document în limba germană.

Original, difolio (21 x 30,3 cm), hârtie.

Nr. inv. 10 334**Nedatat** – Copie autenticată, în limba germană, după un document din 19 februarie 1781.

Original, difolio (22,5 x 37 cm), hârtie, pecete mică inelară, în ceară roșie, Ø 1,7 cm.

Nr. inv. 10 335**1833 februarie 4** – Copie viniată a unui document în limba germană.

Original, difolio (21,5 x 31 cm), hârtie filigran.

Nr. inv. 10 336**1854 29 iunie** – Document în limba germană.

Original, difolio (21,5 x 35 cm), hârtie.

Nr. inv. 19 337**Nedatat** – Copie legalizată a unui document în limba germană.

Original, difolio (22,3 x 35,1 cm), hârtie filigran. Pe a patra pagină semnătura lui Valerian Misir.

Nr. inv. 10 338**1764 (7272) august 29** – Mărturie hotarnică. Din porunca lui Grigorie Alexandru Ghica, Ștefan Ruset vel logofăt merge la „mahalaua Bărboiului, din dosul Cizmăriei”, la un loc de casă a lui Vărtan armeanul, cumpărat de Vartan de la Neculai armeanul mendirigiul, cu 20 de lei. Neculai armean îl avea cumpărat de la Mateiu Bantăș negustor, care îl cumpăraseră, la rându-i, de la Maria țiganca.

Original, difolio (21,5 x 32,2 cm), hârtie filigran, cerneală neagră. Pecetea Porții Gospod în tuș. Însemnare pe pagina a patra : „locul despre Bărboiu a lui Vartan armeanul”. Semnează Alexandru Hadâmbul vornic de poartă.

Nr. inv. 10 339**1754 (7262) februarie, Iași** – Mărturie hotarnică pentru un loc lui Hagi Ovanes armean, negustor din Iași pe care l-a cumpărat de la Safta, femeia lui Ioniță Mardaros armean și de la fii lui. Locul este în „Băibărăcărie”, „în dreptul bisericii armenesti. ”La măsurătoarea care s-a făcut, „cu cotul croitoresc”, au fost martori negustori armeni.

Original, difolio (22 x 32 cm), hârtie filigran. Pecetea Porții în tuș negru. Semnătura lui Meleghi vornic de poartă.

Nr. inv. 10 340

1790 august 15, Iași – Sterie, staroste de casapi vinde „jupânului” Domeie (Domenie?) casap o dugheană în căsăpie, care se găsește pe locul bisericii armenesti. Vânzarea se face cu 140 de lei.

Original, difolio (17 x 21 cm), hârtie filigran. O amprentă digitală a lui Sterie staroste de casapi, care este și martor. Însemnare pe a patra pagină „1790 af(gust) 15. Zapisul dughenii căsăpii ce am cumpărat de la Sterie staroste de casapi”.

Nr. inv. 10 341

1746 (7254) mai – Hagi Cârste Nemțanul armean din Roman dă zapis la mîna lui Neculaiu, fiul Zamfirii, armean din Roman căruia îi vinde „unciu olarului la Siret”, pe care-l cumpărase de la Ana, soția jupânului Nicoară, armean din Roman. Hagi Cârste Nemțanul, de bună voie, hotărăște să-i dea înapoi moșia lui Neculaiu, „neam” cu vechilul proprietar. La vânzare au fost martori oameni știutori de carte care s-au iscălit și „își pun degetele”. Scrie Gligori Snățogo cu „zisa” lui Hagi Cârste Nemțan.

Original, difolio (20 x 31,3 cm), hârtie filigran. 3 amprente digitale și semnături armenesti.

Nr. inv. 10 342

1833 februarie 4 – Copie legalizată în limba germană.

Original, difolio (21,5 x 35,5 cm), hârtie. Sigiliul K.K. (Agenția Kezaro-Krăiască) în ceară roșie Ø 3,5 cm. Prima pagină cu timbru sec de 15 kreutzer.

Nr. inv. 10 343

1833 februarie 4 – Copia unui document în limba germană.

Original, difolio (21,5 x 35,5 cm), hârtie.

Nr inv. 10 344

1854 iulie 7 – Document în limba germană privitor la Valeriu Missir.

Difolio (22,5 x 37 cm), hârtie.

Nr. inv. 10 345

1833 februarie 4 – Copie viniată în limba germană.

Original, difolio (22,1 x 31,5 cm), hârtie.

Nr. inv 10 346

1833 – Document în limba armeană.

Original, difolio (21 x 30 cm), hârtie filigran.

Nr. inv. 10 347

1854 iunie 20 – Document în limba germană.

Original, difolio (21 x 35, 5 cm), hârtie. Pe prima pagină semnătura lui Valerian Missir.

Nr. inv. 10 348

1779 – Document în limba germană emis de cancelaria lui Grigorie Alexandru Ghica (copie legalizată în anul 1779).

Original, difolio (24,5 x 37,5 cm), hârtie filigran. Pe a doua pagină un sigiliu în ceară roșie –Ø 3,2 cm.

Nr. inv. 10 349

1824 aprilie 24 - mai 13 – Epitropii bisericii armenești cer domnitorului Moldovei învoirea de a vinde la mezat locul pe care biserica îl are la Ulița Bărboiului, din Iași. Banii le sunt necesari pentru a plăti niște datorii și pentru pomeniri.

Original difolio (21,5 x 32 cm), hârtie filigran.

Nr. inv. 10 350

1783 iulie 29 – Mărturie hotarnică dată din porunca domnitorului Alexandru vodă pentru două locuri de casă, de pe ulița Bărboiului, a bisericilor armenești din Iași, cu hramul Sf. Grigorie și Adormirea Maicii Domnului. Sunt întrebați Ștefan Ștanbolca cupet, vechilul mănăstirilor armenești, Mardiros Șailțau cupet, Sandu fiul lui Sandu Mane, Cerchez fiul Cârștii băibărăcar, Luca fiul lui Arotin, Illicic, Măriuța (femeie văduvă și bătrână), „toți armeni și alți martori”. Locurile fuseseră cumpărate de epitropii bisericilor armenești de la foștii proprietari, de-a lungul mai multor ani. Sunt aduse zapisele. Se măsoară cele două locuri și se întocmește această mărturie hotarnică.

Original, difolio (24 x 34,5 cm) hârtie filigran. Semnături armenești și românești; pe a doua pagină pecetea Curții domnești a Moldovei în tuș negru (Ø 1,9 cm); pe a patra pagină însemnări în limba română și în limba armeană: „Hotarnica a două locuri a bisericilor armenești Sf. Grigorie și Adormire Sfintei de la Ulița Bărboiului din 1783 iulie 29”.

Nr. inv. 10 351

1779 mai 22 – Parfenie egumenul mănăstirii Bărboiului din Iași face zăpis lui Hagi Martiș Ilie, feciorul răposatului Hagi Ariton ce fusese epitropul bisericii armenești, cu hramul Adormirea Precistei pentru un loc, aproape de mănăstirea Bărboiului, pe care-l cumpărase Parfenie, în urmă cu patru ani, de la Marița, femeia lui Levet armeanul. Locul a fost cumpărat cu știrea mitropolitului, cu suma de 160 lei. Neavând nici un folos de pe urma lui, mănăstirea „nefiind la uliță”, niște armeni își făcuseră dughene. Epitropii, supărați au hotărât alungarea lor, de aceea oamenii au hotărât să cumpere locul pentru a nu mai avea neplăceri. Locul a fost cumpărat iar noii proprietari i-au plătit egumenului și dobânda pe patru ani, 40 de lei, obținându-se în total suma de 190 de lei. Scrie Ștefan Zătrănuț.

Original, difolio (21,2 x 31cm), hârtie filigran. Semnături în limba română și în limba armeană.

Nr. inv. 10 352

1762 (7271) mai 27, Iași – Carabet, împreună cu fratele său Bogos, feciorii lui Hagi Iacovu armean, dau zăpis la mâna lui Panait, feciorul Mumgiului, negustor din Iași, pentru o casă cu pivniță de piatră și cu tot

locul ei „câtu este îngrăditu cu zăplaze și hotărātu”, din Iași, de pe Ulița Podului Vechi. Locul se hotărăște „din sus, despre apus, cu locul casii lui Androni arman, iar din gios, dispre răsărit, se hotărăște cu locul unii casă ce este a bisericii armenesti unde se prăznuiește Sfente Grigorie”. Hotarele locului sunt: „21 stânjini lungul din uliță și până în zăplazi bisericii, iar latul di(n)spre uliță șesă stânjini fără 2 palme; și latul de la 5 stânjini fără 2 palme”. Vânzarea se face cu 600 lei, iar vânzătorul dă și zapisele vechi, care arată că acea casă fusese cumpărată de la Floarea armeanca, femeia lui Zaharia și de la ficele ei, preuteasa Anuța și Maria. „Iar casa cu pivnița și cu beciurile le-a făcut pe cheltuiala lui Carabet”. Această casă s-a scos la mezat și s-a vândut. Casele sunt strigate la mezat de Necula telal, care este și martor. Scrie Simeon Cheșcu, „cu zisa vânzătorului” ce este și martor.

Original, difolio, (21,7 x 33 cm), hârtie filigran. Trei amprente digitale. Semnături armenesti și grecești. Două sigilii inelare în fum”. Însemnare pe a patra pagină : „Locul de lângă Biserica armenescă”.

Nr. inv. 10 353

1862 decembrie 20, Iași – Chitanță semnată de Catinca Merișeasca, ce se obligă, sub semnătură, să plătească 3 galbeni și jumătate Eforiei Comitelului Armenesc din Iași, pentru un apartament pe care-l închiriasse.

Original, difolio (21 x 26,6 cm)

Nr. inv. 10 354

Nedatat – Chitanță pentru o sumă de bani.

Original, difolio (16 x 10 cm), hârtie.

Nr. inv. 10 355

1831 aprilie 28 –Zapis dat la mâna preotului Sava de la biserica armenescă din Iași, de către Dumitru Boește(a)n, ca să se știe că la data de 14 septembrie 1813, a cumpărat un loc de casă aflat în mahalaua Muntenimii de Jos de la sfînția sa. Locul fusese al Zoitei, femeia lui Ioniță Codreanu, care era nepoată de fată a lui Andrei Mogâlde fost vornic de poartă, potrivit zapisului din 7271, august 12. Locul s-a vândut cu 450 lei. Semnează și pun degetul: Dumitru Boieșten, fiicele sale Catinca și Elena și Maria fiica lui Ioan Botezatu, soacra lui Dumitru, care-i dăduse locul de zestre fiicei sale la căsătoria acesteia cu Dumitru, precum și preotul Vasile. A scris cu voia părților și știrea martorilor, Ioan Buzălă.

Original, difolio (18 x 22,3 cm), cerneală neagră. Semnăturile vânzătorului și ale martorilor. Patru amprente digitale ale vânzătorului și martorilor. Pe a patra pagină este o însemnare în limba română: ”zapisul lui Boeștean dat dumisale pār(intelui) Sava pentru un loc din mahalaua Muntenimii, 28 aprilie1831, nr. 20”.

Nr. inv. 10 356

1734 (7243) septembrie 26 – Cârste, feciorul lui Petre, dă zapis la mână lui Hăgi năgustor pēntrū „un loc de casă și cu o cășcioară pe locul acesta”, de pe Podul Vechi, „între casa lui Căracaș și alături cu locul mănăstirii Bărboiului”. Cârste are casa de la tatăl său. Locul și casa se vând cu 75 de lei. Martori la vânzare au fost mulți „oameni de frunte din curtea

domnească”, ce s-au iscălit. Scrie uricariul Tănasiu „cu zisa Cârstii în Divan”.

Original, difolio (20,5 x 29 cm), hârtie filigran, cerneală neagră, pecete inelară octogonală în tuș negru. Șapte semnături în limba armeană, alături de cele în limba română ale lui Grigori Curan care își pune și sigiliul inelar (1 x 1,6 cm) și Vasile Carpu vornici de gloată și Simeon Cheșco. Pe a patra pagină, o însemnare în limba armeană și în limba română: „No.1 Zapis Cârste ficior”.

Nr. inv. 10 357

1756 aprilie – Carte domnească prin care se face cunoscut că „s-au pârât de faț(ă) Gligoraș tătarul, fiasstrul Alixandri(i) cu Miron Cioclu, și soru-sa Safta, ficiori Tofani(i), cari acel Tofanu au fost vară primară cu Alexandra, pentru o casă din Iași, în mahalaua Tătărășilor, ce-au fost a Alexandrii”. La moartea ei, Alexandra a dat casa fiului ei Gligoraș tătarul. Feciorii Tofanii au motivat că acea casă este făcută pe locul mamei lor, dar Gligoraș tătarul cumpăraseră casa de la mama Tofanii, Irina, fără a avea zapis. Trimișii domnești, pe baza mărturiei vecinilor, au aflat că, într-adevăr, locul fusese stăpânit de ani de zile de Alexandra. Alături de acest loc, Alexandra mai avea un loc de casă pe care Gligoraș tătarul l-a dat feciorilor Tofanii. Divanul hotărăște ca stăpânirea casei și locului ei să revină lui Gligoraș tătar iar celălalt loc de casă să fie a feciorului Tofanii, așa cum fusese învoiala.

Original, difolio (21 x 30,7 cm), hârtie filigran. Semnătura lui Constantin Nicolae voievod. Pecete în tuș roșu (Ø 5,5 cm). Însemnare pe a patra pagină: „hârtie care ne face parte la Divan”.

Nr. inv. 10 358

1774 iunie 27 – Carte de judecată de la boierii Divanului Cnejiei Moldovei. Se judecă breasla armenilor din Iași cu părintele Nicodim, egumenul mănăstirii Golia și cu egumenul mănăstirii Bărboi, pentru un loc de casă de la Ulița Podului Vechi pe care armenii pretind că-l stăpânesc de câteva sute de ani. Dorind să-și construiască alte case, au întâmpinat rezistența egumenului mănăstirii Bărboi. Ca urmare, au mers armenii la Divan și au arătat documente care probau că locul a fost cumpărat de Lohan armeanul și stăpânit de el și de feciorii lui mai mulți ani, după care a fost donat bisericii armenesti. Deoarece egumenul Bărboiului și al Goliei nu a adus nici un document care să dovedească faptul că bisericile au stăpânit locul, Divanul dă dreptate breslei armenesti. Documentul a fost trecut în condică.

Original, difolio (21,5 x 34,5 cm), hârtie filigran. Cinci semnături.

Nr. inv. 10 359

1847, Iași – Document în limba armeană.

Original, difolio (21 x 30,7 cm), hârtie.

Nr. inv. 10 360

Nedatat

Document în limba armeană.

Original, difolio (21 x 30,7 cm), hârtie.

Nr. inv. 10 362

Nedatat – Însemnare. Fragment al unui document întreg.

Original, (11,5 x 13,5 cm), hârtie.

Nr. inv. 10 363

1823 iunie 27 – Plângere către domnitor, făcută în urma focului ce a cuprins Iași în 1823, pentru niște case cu bezmen, de la epitropii bisericii armenesti, aflate în „Băibărăcărie”.

Original, difolio (24 x 34,5 cm), hârtie.

Nr. inv. 10 364

Nedatat – Perilpssisul unor documente armenesti de la Roman.

Original, difolio (22 x 31 cm), hârtie.

Nr. inv. 10 365

Nedatat – Se face cunoscut că Măgărdici Marciuc are în proprietate o vie cumpărată cu zăpis din 26 octombrie 1830, pe moșia Mănăstirii Socola (8 pogoane vie roditoare și cinci pogoane de loc „sterp”), pentru care trebuie să plătească dijmă câte 12 lei de pogon.

Original, difolio (24 x 36,5 cm), hârtie, pecetea în fum a M-rii Socola (Ø 3,5 cm).

Nr. inv 10 366**1837 martie 10**

Copie legalizată, în limba germană, a unui zăpis pentru vânzarea unei pivnițe de piatră și pentru o dugheană din Ulița Cizmăriei din Iași, ale lui Hriste Aritonovici.

Original, difolio (21 x 35, 5 cm), ruptă a patra pagină. Pe prima pagină sus un timbru sec de 15 kreutzer și în partea de jos pecetea în ceară roșie a K.K. (Agenției Kezaro-Krăiești).

Nr. inv. 10 367

1855 februarie 19 – Document emis de Divanul Întăriturilor din Principatul Moldovei, prin care se face cunoscut că jidovul Nusăm Fișăl, după un sinet intabulat de aceeași instituție, și-a amanetat binalele cu locul lor, aflate în Iași, „de la vale de Curtea domnească”, doctorului Adolf Blauștain, pentru o sumă de bani. Neputând să plătească la timp datoria, creditorul s-a adresat Divanului, care, în temeiul documentelor înscrise în Condica civilă, încuviințează vânzarea proprietății, potrivit „Buletinului Oficial” nr. 29 din 15 aprilie 1854. În urma scoaterii la mezat au fost cumpărate de jidovul Leibi Ițik Veneler, cu suma de 502 galbeni. Documentul a fost prezentat judecătorului de pace la 12 decembrie 1869.

Original, difolio (37,5 x 75 cm), hârtie, pecetea în tuș negru a Divanului de întăritură.

Nr. inv. 10 368

Nedatat – Carte domnească de la Grigorie Ghica. Anița vămășoia, a lui Sandu Țițul, mărturisește că de bună voie a vândut lui Ieremie, diacon

armenesc, o dugheană cu pivniță de piatră, stricată și cu locul ei, în târgul Iașilor, lângă biserica armenescă, „de la vale de casa lui Lohan armeanul. Iară alături cu dugheana merge drumul ce să pogoară din Arcărie în Cizmărie”. Pivnița a fost a lui Sandul Țițul, bărbatul Aniței, fratele Haginoaei. Anița se plânge că soțul său Sandul au făcut „jac” și i-au luat toată averea de la părinții ei și a fugit în Țara Muntenească și a „lăsat-o pe Anița numai cu trupul”, iar acum Haginoae, sora lui Sandul, a arătat „un zapis a Sandului, de șapte sute de lei, scriind c-au fost Haginoae în datorie frăține-său Sandului și pentru această datorie au pus Sandul Folof la sora Haginoae o pivniță de aice din Iași și o moară în gârla Putnii care pivniță și moară au fostu a Sandului și țiidu-să Haginoae ca să ea și pivnița și moara încă și o dugheană ce era făcută pe locul Aniții pentru datoria frăține-său Sandului și Anița să rămâie jecuită și cu nemică”.

Divanul hotărăște ca Anița să primească: pivnița din Iași, dugheana și casele din Iași, și moara din gârla Putnii; iar Haginoae să-l caute pe fratele său, Sandu și să-și recapete datoria de la dânsul”. Anița vinde pivnița și dugheana cu 150 000 lei, pentru că avea trebuință de bani. Semnează Stârciu, vel logofăt.

Original, difolio (28 x 38 cm), hârtie filigran, cerneală neagră, pecete domnească în tuș roșu (Ø 4,5 cm), semnătura vel logofătului Sturza. Pecete domnească în tuș roșu a lui Grigorie Ghica voievod. Însemnare pe a patra pagină: „Act de vânzare pe pivniță, dugheana pe pivniță de piatră (a) Diaconul Ifimii”. Însemnarea era și în limba armeană.

Nr. inv. 10 369

1806 septembrie 13 – Cerere către vornicia de aprozi pentru scoaterea la sultan-mezat a unui loc cu pivniță și dugheni a stolnicului Constantin Cănanău. El cere să i se pună în vânzare o crâșmă cu han și două dughene, aflate în Iași, pe Ulița Podului Vechi, în Cizmărie. Le avea de la soacra sa, Sultana Milu și valorau 20.000 lei. Cu banii pe care urma să-i primească dorea să-și cumpere moșia Cișmănești, de la ținutul Dorohoi.

Original, difolio (16,5 x 44,5 cm) hârtie filigran, cerneală neagră. Pe prima pagină sunt șase semnături.

Nr. inv. 10 370

1828 mai 30 – Copie după o cerere adresată Slăvitului Împărat și Consulatului rus prin care se cere să se rezolve neînțelegerile dintre Ivan Popovici și Sarica, soția răposatului Ștefan Popovici din Iași, pentru datorii și o casă pe care le-au avut frații între ei. Iscălește armeneste Matos Cărămlău. Urmează o precizare a faptului că documentul original are trei semnături și este legalizat de Consatul rus la data de 27 octombrie 1830.

Original, difolio (21 x 34,5 cm), hârtie filigran.

Nr. inv. 10 371

Nedatat – Document în limba armeană.

Original, difolio (30 x 34,5 cm), hârtie filigran. Pecetea în ceară roșie a Divanului Moldovei, aplicată pe ultima pagină. Cele 6 pagini ale documentului sunt cusute cu sfoară.

Nr. inv. 10 372**Nedatat** – Document în limba germană.

Original, difolio (22,5 x 37 cm), hârtie filigran. Pe prima pagină, jos, pecete în ceară roșie (ruptă).

Nr. inv. 10 373

1896 decembrie 6, Iași – Testamentul lui Dănilă Dăniloiaie, prin care acesta lăsa bunurile mobiliare și imobiliare Bisericii armenesti din Iași.

Difolio (25,5 x 42 cm), hârtie tip caiet dictando. Nefind autentificat nu este exclus ca documentul să fie o ciornă, ipoteză susținută de un alt document din colecția noastră unde se preciza că originalul era întărit cu 5 sigilii și înscris în Registru la nr. 7719, anul 1899, Iași).

Nr. inv. 10 374

Nedatat – Planul Uliții Armenești cu locurile stăpânite de Grigorie Balaș, aflate în momentul întocmirii planului în stăpânirea jidovului Finchenștain; locul lui Vartan, stăpânit apoi de Biserica armenească; locul văduvei lui Vartan. Intrat mai apoi în stăpânirea iconomului Apostol; locul Mariei, văduva lui Vartan, aflat în momentul scrierii documentului în stăpânirea Bisericii armenesti.

Original, difolio (21,5 x 34,5 cm), hârtie.

Nr. inv. 10 375**1861 10 aprilie** – Document în limba germană.

Original, difolio (23 x 36 cm), hârtie.

Nr. inv. 10 376**Nedatat** – Însemnare pe un fragment de document.

Original, unifolio (16 x 6,5 cm); însemnare în limba armeană.

Nr. inv. 10 377**Nedatat** – Document în limba armeană.

Original, (18 x 58 cm), hârtie.

Nr. inv. 10 378**Nedatat** – Fragment dintr-o condică de cheltuieli, scris în limba armeană.

Original, difolio (22 x 33 cm), hârtie. Opt pagini legate cu fir.

Nr. inv. 10 379**Nedatat** – Document în limba germană.

Original, difolio (18,5 x 34 cm), hârtie.

Nr. inv. 10 380

Nedatat – O pagină dintr-un document are următoarea însemnare: „Înscrisu(l) preoților Abraham și Cheșcu la hirotonisire”.

Difolio, (21,5 x 35,5 cm), hârtie.

Nr. inv. 10 381

1899 iunie 6, Iași – Danilo Danilovu se adresează epitropilor Averilor Bisericii Armenești și a Școlilor Armene din Iași, făcându-le cunoscut faptul că și-a depus testamentul olograf, întocmit la 6 decembrie 1896. Se precizează că testamentul a fost întărit cu 5 sigilii și înscris în Registrul la nr. 7719, anul 1899, Iași.

Original, difolio (21 x 4 cm), hârtie, document restaurat. Documentul cu cele cinci sigilii nu se găsește în setul de documente.

Nr. inv. 10 382

1844 august 5 – Inginerul Iosif Rașec anunță că a măsurat un loc al mănăstirii Socola, în total 13 pogoane, așa cum arată și actul de embatic din 1831, aflat la mănăstire.

Original, difolio (21 x 34 cm), hârtie.

Nr. inv. 10 383

1806 noiembrie 12 – Elinca Gosan vinde lui Andrei Ioan blănar o dugheană aflată în Iași, pe Ulița Podului Vechi, pe care o avea zestre de la părinții ei. Vânzarea se face cu 2775 lei.

Original, difolio (21 x 30,5 cm), hârtie filigran cu antetul timbrat „Epitropia Bisericii și a Școlii Armene Iassy”. Trei amprente digitale și patru semnături indescifrabile. Documentul este reautenticat la 19 iulie 1920.

Nr. inv. 10 384

1814 decembrie – Domnul Moldovei, Alexandru Calimah, face cunoscut vel vornicului Manolache Sturza că stolnicul Dimitrie Codreanu cere voie să vândă la mezat o casă cu locul ei, aflată pe Ulița Armenească din Iași. Este rânduit vornicul Vasile Bucur spre a cerceta dacă pentru loc și casă nu există neînțelegeri cu megieșii. Se constată că într-adevăr, stolnicul Codreanu deține un zăpis din 20 noiembrie 1810, de la un Ovanes Dolcutu din Iași. Sunt precizate hotarele locului, în stânjeni.

Original, difolio (17,5 x 44 cm), hârtie filigran. Pecetea domnească în tuș roșu (Ø 2,5 x 3,5 cm). Însemnare: „Zdelca dumi(sale) stolnic(ului) Dumitrache Codeanu”.

Nr. inv. 10 385

Nedatat – Un document în limba armeană, difolio, cu rubricăție tipărită. Pe a treia pagină este desenat planul unei bisericii armenesti.

Original, difolio (22 x 36 cm), hârtie. În hârtie au fost învelite, probabil, alte documente pentru că există două însemnări în limba română: 1) „Documente rusce, nemțește, grecește și românește relativ la driturile, privilegiile, armenilor”; 2) „Un act în rusește și nemțește. Dl. Bogdan”.

Nr. inv. 10 386

1781 februarie 19 – Copie în limba germană, după un document din anul 1597, autenticat la 19 februarie 1781, cu sigiliu inelar octogonal, în ccară roșic, pe a patra pagină, jos.

Original, difolio (22,5 x 37 cm), hârtie filigran.

Nr. inv. 10 387**1861 aprilie 23** – Listă de cheltuieli în limba germană.

Original, difolio (23,5 x 36 cm), hârtie.

Nr. inv. 10 388**1709 (7218) 15** – Document prin care sunt scutiți de dări trei preoți și trei diaconi de la cele două biserici armenesti din Iași. Scrie Axinte uricar.

Original, difolio (30 x 43,5 cm), hârtie filigran (rupt în trei bucăți pe cutele plierii). Semnătura domnitorului, „Io Nicolae voievod” și pecete domnească inelară, octogonală (Ø 1,6 x 1,6 cm), în tuș roșu.

Nr. inv. 10 389**Nedatat** – Document în limba armeană. Machița armeanca dăruiește bisericii armenesti din Iași un loc.

Original, difolio (17 x 43,5 cm), hârtie. Machița este aceeași care apare într-un document de la 1812 (vezi supra, nr. inv. 10 323)

Nr. inv. 10 390**1830 octombrie 10** – Zapis făcut pentru cinci pogoane de vie și un loc cu aceeași suprafață, aflat pe moșia Mănăstirii Socola, care era danie părintească. Proprietatea fusese a vornicului Canano, care o vânduse fratelui său, postelnicul Costache Canano.

Original, difolio (21 x 31 cm), hârtie filigran. Semnătură indescifrabilă a celui care a vândut.

Nr. inv. 10 391**Nedatat** – Document în limba greacă.

Original, difolio (14 x 38,6 cm), hârtie filigran.

Nr. inv. 10 392**Nedatat** – Fragment de document în limba armeană.

Unifolio (17 x 17,5 cm), hârtie.

Nr. inv. 10 394**Nedatat** – Document în limba armeană.

Pe prima pagină se află sigiliul inelar octogonal (Ø 1,6 x 1,4 cm).

Original, difolio (11 x 16,5 cm) hârtie, cerneală neagră.

Nr. inv. 10 395**Nedatat** – Document în limba armeană (listă de cheltuieli).

Original, difolio (24 x 35 cm), hârtie, cerneală neagră.

Nr. inv. 10 396**Nedatat** – Document în limba germană.

Original, cinci file (17 x 24 cm), hârtie, cerneală neagră. Fragment dintre-un caiet de însemnări. Cinci file cusute la mijloc cu șnur.

Nr. inv. 10 397**Nedatat** – Document în limba armeană.

Original, difolio (11,7 x 17,5 cm), hârtie. Pe prima pagină o amprență digitală.

Nr. inv. 10 398**Nedatat** – Document în limba armeană.

Original, difolio (10 x 14,5 cm), hârtie, cerneală neagră. Sigiliu inelar în tuș negru (Ø 1,7 x 1,3 cm).

Nr. inv. 10 399**Nedatat** – Document în limba armeană.

Original, difolio (12 x 17,3 cm), hârtie. Două amprente digitale pe prima pagină.

***Documents Concerning the Armenian Community in Iasi in the
collections of Moldavia's History Museum (17th - 19th centuries)
(Part Two)***

Abstract

The paper contains the summary of other 100 documents concerning the Armenian community in Iasi, with the inventory numbers 10 300- 10 399, that continue and complete the series initiated in the previous issue of the Bulletin.